

Registratienummer:
2959519

Datum
18 mei 2022

Aan
Statencommissie EMS

Afdeling
CZ

Van

Doorkiesnummer

Betreft
Casusmateriaal Werksessie 'Oefenen met participatie'

Afschrift

Opmerkingen

Casus 1 Energietransitie

Inleiding

In de regio Flevoland en elders werken decentrale overheden samen met maatschappelijke partners aan de RES.

In de zomer van 2021 is de RES 1.0 Flevoland vastgesteld door Provinciale Staten, de zes gemeenteraden en de algemene vergadering van het waterschap. In de RES 1.0 is de bijdrage van Flevoland gebaseerd op bestaand (provinciaal) beleid, namelijk de Structuurvisie Zon en het Regioplan Windenergie. Uitvoering van dit beleid levert naar verwachting 5,81 TWh aan duurzame elektriciteit in 2030 op. Omdat de RES 1.0 over bestaand beleid ging, is tot aan de RES 1.0 met name ingezet op communicatie en minder op participatie van inwoners bij het beleidsproces. Het beleid was immers al vastgesteld en in uitvoering.

Elke twee jaar wordt de RES geactualiseerd. De RES 2.0 wordt dus in 2023 vastgesteld. In deze versie van de RES worden de eerste verkenningen gedaan over eventuele nieuwe stappen in de energietransitie. Dat kan gaan over wind en zon, maar ook over energiebesparing en andere technieken om duurzame energie op te wekken. Dit biedt een mooie kans om zeer vroeg in het beleidsproces het gesprek met inwoners aan te gaan: welke volgende stappen willen we met elkaar zetten in de energietransitie, op welke gebieden en met welk ambitieniveau? Tegelijk is de energietransitie een thema dat in Provinciale Staten vaak tot levendige debatten leidt en waar de verschillende fracties duidelijke standpunten over hebben.

Casus

Provinciale Staten hebben bij de RES 1.0 een motie aangenomen om de betrokkenheid van inwoners bij de RES te versterken met een burgerpanel energietransitie. Hieraan geven we gezamenlijk in de RES uitvoering, te beginnen met het uitvoeren van een Participatieve Waarde Evaluatie. Dat is een intensieve raadpleging van inwoners over de te nemen vervolgstappen in de energietransitie. Daarnaast is een motie ingediend om met de Staten in gesprek te gaan over een maximaal ambitiekader voordat aan de RES 2.0 begonnen zou worden. Deze motie is verworpen met evenveel stemmen voor als tegen.

Het geeft aan dat Provinciale Staten enerzijds veel waarde hechten aan het betrekken van inwoners bij de energietransitie, maar anderzijds ook zelf willen sturen. Dit roept de vraag op hoe Provinciale Staten zich kunnen verhouden tot de uitkomsten van de Participatieve Waarde Evaluatie. Nemen fracties adviezen van inwoners over? Of houden ze vast aan hun partijstandpunten? Wat als deze twee zaken tegengesteld zijn aan elkaar?

Casus 2 Right to challenge: een flinke uitdaging!

Inleiding

Aan de ene kant roept de provincie bestuurlijk op tot meer participatie, maar aan de andere kant kan of doen we er niks mee als er dan initiatieven binnen komen bij een andere afdeling.

Casus

De eenheid Openbaar Bestuur van de provincie Overijssel roept actief op tot 'Right to Challenge' (uitdaagrecht) projecten. Daar zijn binnen 3 maanden twee kandidaat projecten (onderhoud van biologische bermen en het adopteren van een rotonde door de lokale Rotary) voor binnen gekomen, maar direct -zonder de initiatiefnemers maar te willen spreken - afgewezen door de eenheid Wegen en Kanalen. Hoe gek en onrendabel is dat? Wat is dan de rol van de volksvertegenwoordiging?

Casus 3 Overzicht en overwicht in evenwicht?

Inleiding

Net als de rest van Nederland groeit en bloeit Flevoland verder. Het aantal inwoners neemt toe en dat betekent veel voor de inrichting, leefbaarheid en bereikbaarheid van onze provincie. Het Rijk kijkt voor de woonopgave verwachtingsvol naar onze provincie. Thema's als klimaatverandering, leefbaarheid en de arbeidsmarkt zijn net zo belangrijk als het gaat om de toekomst van Flevoland. Onze ruimte is beperkt en we willen prettig blijven samenleven. Dat stelt ons voor moeilijke keuzes. Dus hoe zorgen we dat het één niet ten koste gaat van het ander?

Casus

Ondanks dat Flevoland een overzichtelijke regio is, met één provincie, zes gemeenten en één waterschap, is samenwerking niet altijd eenvoudig op complexe dossiers. Dat roept een hoop vragen op: Welke overheid staat op welk moment aan de lat voor welk onderwerp en welk moment en welke manier is daar het meest voor geschikt? Hoe verhouden de besturen van de diverse overheden zich tot elkaar, aangezien men zich allen kan beroepen op een eigen kiezersmandaat? En bovenal: hoe verhouden we ons 'als één overheid' tot onze omgeving die we ook tijdig willen betrekken bij deze grote keuzes?